

מקור ראשון

"עיקר העניין שלי הוא לחזור לתנ"ך": ראיון עם הרב סטבסקי

הרב דניאל סטבסקי, רבם של רבים מנערי הגבעות, דיבר שנים רבות, בעיקר לאחר ההתנתקות, נגד המדינה וראשיה. כעת, כשהוא מחלים ממחלתו, הוא מתוודה: "טעיתי והבנתי שאני צריך לעשות תשובה". מסע חייו של הרב שגדל כמסורתי באורגוואי, הגיע לחדרי החקירות של השב"כ ומצא מנוח בחסידות ביאלה

מאת אילת כהנא — י"ב בסיון ה'תשפ"א (15:58 23/05/2021) בתוך חדשות, שבת

הרב דניאל סטבסקי, צילום: אריק סולטן.

מי שפוגש לראשונה את הרב סטבסקי ומצפה לראות רב בעל ארשת פנים רצינית וגינוני כבוד, יופתע לפגוש מנהיג רוחני שעומד מול צאן מרעיתו כאחד בין שווים, בגובה הלב. מבטאו הדרום-אמריקאי משתלב בחמימות ישראלית, באהבת ישראל חסידית ובחוש ההומור המאפיין אותו. לא מפתיע שרבים מתלמידיו חשים אצלו כ"בנים יחידים". הזקן הארוך שעטר לאורך השנים את פניו של הרב סטבסקי, כמו גם הפאות שהשתלשלו מראשו, נעלמו במהלך הטיפולים שעבר, אך כעת הם שבים וגדלים אט אט.

הנוף המשתקף מחלון ביתו של הרב סטבסקי בעיר בית-שמש, בקומה הרביעית בבניין דירות משותף, השתנה מאוד בשנים האחרונות. רכס ההרים עטור האיילים התמלא בשורות בתים, וקולות הבנייה נשמעים היטב גם במהלך שיחתנו. "המדינה היחידה בעולם שגם בזמן הקורונה לא הפסיקה לבנות אפילו יום אחד זו מדינת ישראל", הוא מונה אחד מני הישגים רבים בעיניו של מדינת ישראל, בהתמודדותה עם המגפה העולמית.

"אני לא איש אידיאולוגיה, אני איש של מציאות, ואני רואה שהייתה בקורונה התנהלות אחראית ומכבדת מאוד. ישראל היא מהמדינות הטובות בעולם, היא נס גדול מאוד. ואנחנו בונים ומתקדמים בה גם בנפש, מבחינה רוחנית, וגם מבחינה גשמית. אצל עם ישראל הגשמי הוא גם רוחני, אי אפשר להפריד ביניהם. גם מבחינה כלכלית, עם כל הקשיים, ההתנהלות של המדינה הייתה אחראית.

"יש לנו בת וחתן בשליחות בברלין, המציאות שם נוראה ביותר. לפני עשרה ימים הם קיבלו הודעה שיש להם תור לחיסון רק ביוני 2024. וגרמניה היא המדינה החזקה ביותר כלכלית באיחוד האירופי. פה הכול תקתק, הכול היה בצורה מסודרת, בלי התקהלויות ובארגון מופתי. גם מערכת הבריאות עמדה בכבוד ובמסירות נפש בהתמודדות עם הקורונה. יש מקום להרבה שיפורים בתחומים נוספים, אך אנחנו חיים במדינה טובה שיש לה שליחי ציבור נאמנים. גם אלה שהיו מאוימים על ידי כוחות עוינים מאומות העולם, עמדו הפעם בלחצים גדולים וצריך להגיד להם על כך תודה".

את תפיסתו בענייני מנהיגות, מציין הרב סטבסקי, הוא שואב ממשנתו של הרבי מלובביץ'. "על פי הגישה שלו, אם יש ביקורת, במקום לבקר עדיף לתקן, עדיף להוסיף. כמו שנתן שרנסקי אמר פעם: 'אנחנו חיים בגן עדן, ולפעמים בגן עדן יש גם שיפוצים'".

אני לא מסכים לאלימות, לכן חלק מהחבר'ה מהגבעות
מאוכזבים ממני. אנחנו סיימנו עם תקופת המיליציות.
המדינה היהודית צריכה לטפל בזה. מבחינה איכותית
ותורנית החבר'ה האלו הם העתיד של עם ישראל. התורה

מי ששמע אותך בשנים האחרונות, יתפלא לקרוא את האמירות האלה שלך. "המחלה והקורונה עשו לי טוב. אין שום דבר במקרה. אם חליתי במקום מסוים בגוף ששייך למיתרי הקול, עלי לערוך חשבון נפש ותשובה. ודרך ההתבוננות בתשובה שלי, הגעתי למסקנות חדשות על המציאות".

מראות שקשה לשכוח

לפני שנתיים אובחן אצל הרב סטבסקי גידול ממאיר בשפה העליונה, לאחר מכן הוא התרחב גם ללסת התחתונה, ואז הופיע הגידול בגרונו ותקף גם את מיתרי הקול. "הבעש"ט הקדוש אומר שכל דבר שקורה בגוף מלמד אותנו על התיקון שאנחנו צריכים לעשות", הוא אומר. "מִבְּשָׁרֵי אֶחָדָה אֶלֶלֹה'. אז אם זה הופיע בשפה העליונה, בפה ובסמוך למיתרי הקול – סימן שזה קשור לדיבור. כנראה שחטאתי בדיבורי. או שאמרתי דברים בצורה קשה שלא הייתי צריך להגיד, או שלא אמרתי את מה שהייתי צריך להגיד. בדקתי את עצמי בעניין הזה, קודם כול על צורת הדיבור, מה לדבר ואיך לדבר. יכול להיות שיש דברים שצריך לומר, אבל לא בצורה שפוגעת. לא כל דבר מותר להגיד".

הביקורת הנוקבת שלו נגד המדינה החלה בתקופת ההתנתקות. "אחרי ההתנתקות הייתה לי תקופה ממושכת של פוסט־טראומה. הייתי בגוש קטיף וראיתי את האכזריות במו עיניי. ראיתי מה התוצאות של 'ההכנה המנטלית' שנעשתה. ראיתי את שר הביטחון והרמטכ"ל מתנהגים בצורה גסה ומזלזלת נגד תושבים תמימים. ראיתי את המכות ואיך דרכו על ילדות שלא עשו כלום, שרק ישבו ולא רצו להתפנות מרצון. ראיתי הרבה מראות שקשה לי לשכוח ולשחזר. שלא יספרו לי שזה היה מבצע תמים. לא רצו לעשות שלום, רצו רק לגרש יהודים ולהשפיל אותם. ילד שהגן על עצמו מפני אגרוף של שוטרים הואשם בתקיפת שוטר. נשברתי מאוד מהמראות שראיתי ושרדפו אותי שנים אחר כך, וכנראה בעקבותיהם אמרתי דברים מאוד קשים.

"הגעתי אז למסקנה, שלדעתי היום היא מוטעית, שיש הבדל בין יהודים לישראלים, ושצריך לחזור ליהדות כי הישראליות פשטה את הרגל. התבטאתי במילים חריפות ולא מאחדות, לא לאומיות. יכול להיות שבהתחלה גם דיברתי נגד המדינה, אבל הדברים היו יותר נגד אנשים שהבחנתי אותם כישראלים, כלומר הייתה לי סלידה מהישראליות החדשה, בעקבות השנאה והאכזריות שראיתי אצל שופטים ושרים, שוטרים, חיילים ועיתונאים בזמן הגירוש.

"אבל היום אני חושב שטעיתי, כי אלה שפגשתי בגירוש לא מייצגים את עם ישראל ואת הישראליות החדשה, שמתקיימת היום יחד עם התורה. אנחנו בני ישראל, וצריכים להיות ישראלים עם התורה, עם ברית סיני. אי אפשר להגיד שכל הישראליות החדשה זה המגרשים. עם ישראל הוא טוב".

גם החלקים בחברה הישראלית שגם היום תומכים באותו מהלך?

"הם טועים, ולכן צריך להיזהר מפניהם, אנחנו רואים למשל את הפתיחה הנפלאה שיש היום לאפשרות של בין ישראל וישמעאל בדמות הסכמי אברהם. אני מאוד שמח בהם וחושב שהאויב האמיתי של ישראל הוא וישמעאל. אני רואה שבעם ישראל היום יש חוסן. יש אמנם מיעוט שמחשיב את עצמו גלובליסט, שלא מחויב

הבעל שם טוב הוא תורת הגאולה. הרב דניאל סטבסקי בהתוועדות במעזיבול, 2018. צילום: איילת כהנא

"לטווח ארוך", ממשיך הרב סטבסקי ופורש את משנתו הנוכחית, "ההערכה שלי שיש שני כוחות שווים כביכול של יהודים וישראלים, ושהישראלים רוצים לחנוק את היהדות ולעשות מאיתנו עם של גויים – היא מוטעית. היום אני חושב שהם לא כוחות שווים, ושגם אלה שרוצים גלובליזציה מתבוללת, הולכים ומתפכחים".

משהו השתנה בך גם כלפי המערכת הממוסדת והציונית של המדינה, לא רק כלפי אזרחיה?
"היום אני הרבה יותר לאומי. ציוני תמיד הייתי, עליתי לארץ מתוך ציונות. אבל בזמן הקורונה והמחלה שלי ראיתי שיש מדינה טובה שמתפקדת, ושגם אם יש מחלוקות הן כתוצאה מאלפיים שנות גלות.

"היום אין שמאל וימין, אלא יש בעצם שתי תפיסות – תפיסה של זהות ותפיסה של פיזור. יש תפיסה של זהות משפחתית ולאומית, ויש את התפיסה הגלובלית שהיא מעין תוכנית של מגדל בבל, שכולם צריכים להיות אותו דבר כמו ארצות הברית של אמריקה והאיחוד האירופי. זה מיזם של מחיקת זהויות – הזהות האישית, המינית, המשפחתית והלאומית. וחייבים לומר שזה לא לפי התורה. בפרשת נח הקב"ה מונה שבעים אומות, שלכל אחת יש תפקיד בעולם. התפיסה העתיקה של מגדל בבל, לבטל את כל הזהויות וליצור מסה קורקטית וכנועה שניתן לשלוט בה, היא דבר מאוד מסוכן. אנשים תמימים אומרים שזה חופש. זה לא חופש, זה תוהו ושעבוד".

בעיני הרב סטבסקי, החזרה ללאומיות תציל את העולם. "אם אני אני, יש לי מה לתת לעולם. אבל אם כולם אותו דבר, חסרי זהות והבדל – אף אחד לא יכול לתת כלום. טשטוש הזהויות איננו פתיחות, אלא תוכנית התאבדות קולקטיבית. זה מה שעובר היום העולם הנוצרי המערבי. עם ישראל מצידו לא יכול לוותר על הלאומיות ועל הזהות שלו, כי אנחנו יש לנו ברית סיני ואנחנו שומרי תורה ומצוות. המדינה היחידה שהאוכלוסייה שלה גדלה בשנים

דניאל דב הכהן סטבסקי (62) נולד למשפחה מסורתית במונטווידאו בירת אורוגוואי, דור שלישי ליהודים שהיגרו מבלארוס בתקופת המהפכה הקומוניסטית. אבות־סביו ייסדו את בית הכנסת הראשון באורוגוואי והיו הרבנים הראשונים במדינה הקטנה. "כשהם הגיעו ב־1918 לא היה שם כלום, לא בית כנסת ולא מקווה. הרבי הריי"צ, הרבי השישי מחב"ד, שלח להם את ה־100 דולר הראשונים לבניית מקווה. שני האב־סבים האלה, שהיו אלמנים, חיתנו בן ובת, ומהם נולד אבא שלי". האב, רפאל, כיהן כראש הקהילה ועבד כעורך דין.

"בבית הכנסת התרכזו כל החיים שלנו", מספר הרב סטבסקי. "שלחו אותי ללמוד ב'יבנה', שהיה בית הספר היהודי הדתי היחיד. למדו בו חרדים, דתיים ומסורתיים. אמי שתחיה, כשהייתה מדליקה נרות שבת הייתה קוראת לנו הילדים לשים צדקה בשתי קופות. אחת בצבע תכלת, של קרן קיימת, ואחת שהתנוססה עליה דמותו של הרב קוק, של 'השיבה המרכזית העולמית'. בחרדת קודש היא הייתה נותנת לנו מטבעות ואומרת: זה בשביל ארץ ישראל, וזה בשביל התורה של ארץ ישראל. אני חלמתי על ארץ ישראל. תארי לעצמך שיהודים במאה ארצות שונות שמים כל ערב שבת כסף כדי שייטעו יערות בארץ ישראל. איזה עם עשה דבר כזה? זו תוכנית גאונית, זה חזון שאין כדוגמתו, קיום הנבואות".

בעקבות חששו מהתחזקותה של התנועה הרפורמית בקהילה היהודית הקטנה באורוגוואי, פנה האב, רפאל סטבסקי, אל הרבי מלובביץ'. הפנייה הזו הביאה להגעתו של שליח למדינה מטעם תנועת חב"ד, הרב אליעזר שמטוב. אחיו הצעיר של הרב סטבסקי, אהרן פרץ, "נתפס לחב"ד" כדברי הרב סטבסקי, ובהמשך היה לשליח התנועה בארגנטינה. הוא מת משבץ בעיצומה של בניית סוכה, והוא בן 50 בלבד.

אנחנו צריכים לנתק את כל הקשרים שלנו עם אמריקה, זה מזיק לנו ולעצמאות שלנו. לא ייתכן שכדי להגיע להיות תת־אלוף בצה"ל אתה צריך לנסוע לעבור קורסים באמריקה, לקבל שטיפת מוח של כמה שנים מכל מיני תוכניות של קרנות למיניהן. זו לא עצמאות

אחד מרבותיו של רפאל סטבסקי היה הרב הלל פרלמן, שנודע בכינוי "מר שושני". "הוא היה יהודי שיצא מהשואה ואיבד את כל משפחתו. הוא היה מגיע למקום מסוים, מדליק את מי שצריך להדליק ובורח", מתאר הרב סטבסקי. "הוא היה המורה של עמנואל לוינס, אלי ויזל, הרב מניטו ופרופ' שלום רוזנברג, וידיד של גדולי ישראל ובהם הרב קוק והרבי מלובביץ'. באורוגוואי, הוא היה רב של אבא שלי בגמרא".

בהיותו בן 16 החליט הרב סטבסקי שהוא רוצה לעלות לארץ, החלטה שהוריו התקשו לקבל. "הם התרצו, אבל אמרו שאני צריך לשלם כרטיס. רצו לבדוק אותי", הוא מחייך. "אמרתי שאין בעיה ואלך לעבוד, ובאמת עבדתי בתור פועל בניין. כמה ימים אחרי שהתחלתי, הקמתי מרד פועלים. ראיתי אנשים מסכנים ורציתי לעזור להם להעלות את שכרם". בכסף שהרוויח קנה כרטיס טיסה לארץ, לאחר שסיים את התיכון. הוריו הסכימו שישנה כאן שנה אחת, ובמהלכה למד לתעודת הוראה במכון גרינברג בירושלים. "באתי עם ידע בעברית, ביבנה למדנו בעברית", הוא מציין. עם תום השנה הזו התקשר להוריו לבשר להם שהוא נשאר בישראל.

בשנות נעוריו של הרב סטבסקי, הוא מציין, נשלטה אורוגוואי על ידי דיקטטורה צבאית. "בתקופת המלחמה הקרה האמריקאים עשו לעצמם דיקטטורות די אכזריות בדרום אמריקה. יש להם תפיסה שהם צריכים לשלוט בעולם, ואנחנו סבלנו מזה בדרום אמריקה. כשבאתי לארץ מאוד התאכזבתי. גיליתי שהיחס לאמריקה פה הוא לא היחס שאני הכרתי, חשבתי שכל אחד צריך להיות פה לפחות חצי דוד המלך, ואני רואה שכל דבר טוב שקיים פה אומרים עליו שהוא 'כמו באמריקה'.

"השעבוד המנטלי של הישראלים לאמריקה אכזב אותי מאוד, כמעט עד היום. כל מי ששמע אותי יודע שאני חושב שאנחנו צריכים לנתק את כל הקשרים שלנו עם אמריקה, זה מזיק לנו ולעצמאות שלנו. לא ייתכן שכדי להגיע להיות תת־אלוף בצה"ל אתה צריך לנסוע לעבוד קורסים מסוימים באמריקה, לקבל שטיפת מוח של כמה שנים מכל מיני תוכניות של קרנות למיניהן. זו לא עצמאות. אדם שהוא לא חזק תורנית חושב שהעולם הגדול הוא שם, ומחפש כל הזמן לצאת לחוץ לארץ. אני באתי משם, ואני לא מבין את זה. אנחנו עדיין צריכים להוציא את הגלות מתוכנו, וזה תהליך שדורש סבלנות".

איך לנצח דרקון. גבעת קומי אורי ביצהר אחרי פינוי צילום: שריה דיאמנט, פלאש 90

תנאי שהציב אביו להישארותו בארץ ישראל: ללמוד תואר ומקצוע.

"אבא שלי אמר לי, 'אני לא קובע לך מה ללמוד, כי לי קבעו. תלמד מה שאתה רוצה, העיקר שיהיה לך מקצוע להתפרנס בחיים'. אז הלכתי ללמוד משהו מאוד 'מכניס' – פילוסופיה וספרות ימי הביניים", צוחק הרב סטבסקי. מוריו באוניברסיטה אימצו אותו בחום, בהם חתן פרס ישראל, חוקר התפילה והפיוט פרוץ' עזרא פליישר, וחוקר הספרות ד"ר דוד וינפלד. "הם רצו לקדם אותי באקדמיה, ושבמקום תואר שני אמשיך ישר לדוקטורט. אבל אני לא כל כך רציתי, נהניתי בישיבה".

המוות שלפני המוות:
השגרה שאפפה את חיי
היהודים בגרמניה לפני

האמת על שרה נתניהו

Recommended by

מה לדעתך הם ראו בכך שרצו לקדם אותך?

"הייתה לי משמעת, אהבתי ללמוד והם ראו שאני שקדן. הישראלים אוהבים דרום-אמריקאים, אז אולי גם בגלל זה. פליישר שאל אותי למה אני לא מעוניין, אלא רוצה להמשיך בלימודי ישיבה. עניתי לו שבאים ללמוד פילוסופיה מתוך אהבה לחוכמה, אהבה לאמת, ואני לא מצאתי בה לא חוכמה ולא אמת. אמרתי להם שאני משתעמם. בואו נאמר שאני לא מתרשם מהתרבות המערבית, בלשון המעטה".

במהלך לימודיו באוניברסיטה, עבד הרב סטבסקי תקופה מסוימת כספרן באגף האנגלית בספריית האוניברסיטה. "למדתי שם הכול, מספרות אנגלית עתיקה עד האחרונה ביותר. אחר כך הייתי בספרייה הצרפתית ועברתי על כל הפילוסופים. אחר כך באיטלקית, ספרדית, לטינית, יוונית ואוגריתית. לימוד השפות היה מעניין, אבל מצד העומק הפילוסופי זה היה לי משעמם. אי אפשר להשוות את זה למשנה הכי קטנה בפרקי אבות. אמרתי לפרופסורים שזה לא מגיע לצל של ההילה של הסוליה של מה שאנחנו לומדים בישיבה".

באותה תקופה כתב הרב סטבסקי כמה ספרים בעברית. הראשון שבהם היה טרילוגיה בשם "שירת הכהנים", שנכתב בהיותו בן 23. החיבור הורכב מקטעי פרוזה ושירה, ותיאר את בית המקדש ואת השפעתו על העולם כולו. הוא שלח את החיבור בעילום לתחרות פרסי אקו"ם, וזכה בפרס הראשון. "הגעתי לקבל את הפרס, והם רואים בחור שנראה חרדי. הסתכלו עליי כמו עב"ם. הייתי אמור לדבר בטקס, ולא ידעו מה לעשות איתי".

שנה לאחר מכן הגיע חיבור נוסף ופרס נוסף. "אחד החברים שלי חמד לצון ולקח חיבור תורני שלי על עקידת יצחק, שקראתי לו 'מצלע הרקיע'. הוא תרגם אותו לצרפתית ושלח אותו לאונסק"ו שבפריז, לתחרות עולמית לספרות ושירה מיסטית. היו בתחרות הזו קרוב ל-600 משתתפים מכל העולם, וקיבלתי את הפרס הראשון. גם זה היה בעילום שם.

אף הוצאת ספרים בארץ לא רצתה לפרסם אותו בעברית. אני לא מייצג מה שהם חושבים שצריכה להיות הספרות הישראלית".

בשנותיו הראשונות בישראל שירת הרב סטבסקי גם במסלול לילידי חו"ל בהנדסה קרבית, והוסמך לרבנות ולדיינות.

בזכות הקורונה

בשנת 1984 נישא הרב סטבסקי לאנה, ולהם חמישה ילדים ("חמישה גינג'ים", הוא אומר). בביתם שבשכונת תלפיות בירושלים הקים הזוג הצעיר את בית המדרש הראשון שלהם ליוצאי דרום אמריקה, יחד עם חברו הרב צוקרברג ז"ל, שהיה החברותא שלו עוד מימי בית הכנסת באורגוואי. בהמשך עברה המשפחה לפסגת-זאב, ושם הקים הרב בית כנסת ובית מדרש והחל בהפצת תורת הבעל שם טוב. אחד הרבנים שהיה קשור אליהם אז הוא המקובל הרב מרדכי שיינברגר מהרובע היהודי. "יום אחד ביקש ממני הרב שיינברגר ללמד בתל-אביב. אז הקמנו כבר כמה קהילות, אחת בשיכון בבלי, אחת בחיפה, ואחת בירושלים ב'שורשים'". לפני כ-16 שנה עברה המשפחה לרמת בית-שמש, ושם הוא מכהן כרב בקהילת חסידי ביאלה.

הבעל שם טוב. איור: ג'ון סינגלטון

כל זה נפסק באחת עם אבחון המחלה, ולאחר מכן עם פרוץ הקורונה לחיינו. אך במבט לאחור הוא רואה בכך גם ברכה. השהות הממושכת בבית עזרה לו להתמקד בהוצאת שני ספרים, נוספים על ה־13 שכבר הוציא לאור, והזום הרחיב את מעגל הלומדים והמלמדים.

הזיקה העמוקה לבעש"ט ולתורתו, אומר הרב סטבסקי, פיעמה בו מילדות, "למרות שאף פעם לא למדתי בישיבה חסידית. כל הישיבות שלמדתי בהן היו ליטאיות. אולי דווקא בגלל זה נשארתי חסיד". חיזוק להתקשרות הזו הוא קיבל מהרב שיינברגר ומהאדמו"ר מביאלה, הרב בן־ציון רבינוביץ, חסידות שהוא משתייך אליה זה שנים רבות.

גם "בית הבעל שם טוב" הוקם בעקבות אמירה של הרבי מביאלה. "יום אחד הוא אמר לי: לכל החסידויות יש בית, ורק לבעל שם טוב אין בית. הייתי משמש אותו, והיינו מדברים בעש"ט. הוא הרבי היחיד שראיתי בטישים שלו ספר של הבעש"ט על השולחן".

בשאר החסידויות לא מלמדים בעל שם טוב?

"כל החסידויות לומדות בעל שם טוב. חסידות חב"ד מלמדת בעש"ט בצורה נפלאה, כך גם ברסלב וקומרנה וסלונים וכל שאר החסידויות, אלא שכל אחד מלמד מהזווית שלו. אני מלמד בעל שם טוב נטו. כל אחד מהתלמידים קיבל משהו אמיתי מהבעל שם טוב, אף אחד מהחסידויות לא מזייף, אבל יש דברים מקוריים מהבעל שם טוב שלא פותחו ולא נתנו להם דגש, בין השאר עניין הייחודים והעליות. בקומרנה קצת נגעו בזה.

"אין לי אידיאולוגיה כלשהי לממש. אני מעוניין להוציא לאור את ספרי הבעש"ט וללמד אותו כפי שהוא כי זו תורת הגאולה. הבעש"ט אומר לא להפריד את הנשמה מהגוף, שהגוף הוא קדוש ומגלה אלוקות בעולם. ועכשיו הגיע הזמן שכל ענייני הגאולה שייכים לארץ ישראל ולא לגולה. שמונים שנה לפני עליות הפרושים, הבעל שם טוב שלח ארבע עליות לארץ. תורתו היא למעשה חזרה לתורה המקורית מסיני, תורת ה' הבריאה של עם ישראל בארץ ישראל. הבעש"ט מסיים את תורת הגלות. לצערי עד היום לא עיכלו את זה".

"צומח כאן יהודי תנ"כי"

"אני חרדי לאומי", מגדיר הרב סטבסקי את עצמו. "אני חושב שלהיות יהודי כמו בגלות לא מספיק. להיות ישראלי בלי יהדות זה אסון. חילוניות ישראלית מעורטלת מהשורש זה אסון. מה כן צריך? להיות יהודי תנ"כי. עיקר העניין שלי הוא לחזור לתנ"ך, בלי לאבד שום דבר ממה שהרווחנו בגלות – גמרא, הלכה, מדרשים. אני אמנם שייך לחברה החרדית, אבל די חריג בה. קהל היעד שלי הוא עם ישראל בכללותו, על כל שלל כיפותיו – לבנה, שחורה, סרוגה, שקופה וגם כיפת ברזל. אין לי יכולת לשייך אדם לפי הלבוש והכיפה שלו. אני לא זוכר מה אדם לובש, אני מסתכל על היהודי.

"אני חי בשכונה חרדית אבל פתוחה, שיש בה מכל המגזרים. לי אין עניין מגזרי. בעם ישראל יש 12 שבטים אבל אני כוהן, והכוהנים התפשטו בכל השבטים. בית־שמש היא גם עיר כוהנים וגם עיר מקלט, אז אני מרגיש נוח אצל כולם. איך אמר דוד המלך? 'חבר אני לכל אשר יראוך'. כל מי שיש לו יראת כבוד שמיים, אני מתחבר איתו".

גם נערי גבעות נמצאים כאמור בקשר קרוב עם הרב סטבסקי, ורבים מהם רואים בו מנהיגם הרוחני. הקשר הזה הביא אותו לא פעם לחדרי החקירות של השב"כ. "הייתי בחקירות שב"כ תקופה די ממושכת, וראיתי התנהלות של דיקטטורה כמו בדרום אמריקה נגד המתישבים", הוא מאשים. "רובם חבר'ה רגועים שרוצים להיות רועי צאן וללמוד תורה. אני אוהב אותם אהבת נפש. לפני 25 שנה התחלתי לראות רועי צאן יהודים, ואמרתי לעצמי שמשהו טוב מאוד מתרחש פה. יש פה יהודי תנ"כי. המראה הזה קרוב לאבותינו, שלא היו רואי חשבון אלא רועי צאן. גם דוד המלך והבעש"ט היו רועי צאן. אבל מאז אוסלו יש התנכלות מכוונת של חלק ממוסדות המדינה כלפי אנשי הגבעות ולהתיישבות בכלל. ההתנכלויות של הרשויות גרמו לתסיסה בתוך חלק מהנוער הזה, אך הרשויות הן שגרמו בהתנהגותן לתסיסה הזאת".

ואתה מגנה מעשי אלימות של חלק מנוער הגבעות?

"אני לא מסכים לאלימות, לכן חלק מהחבר'ה האלה מאוד מאוכזבים ממני. אנחנו סיימנו עם תקופת המיליציות. המדינה היהודית צריכה לטפל בזה. מבחינה איכותית ותורנית, הם העתיד של עם ישראל. התורה שלהם איננה של בית מדרש בלבד, אלא תורה שגם נאחזת בקרקע. אבל יש דברים שאני לא יכול להסכים איתם. מעבר לזה אני רואה ערך גדול מאוד במה שעשו כמה רבנים כמו הרב שלמה ריסקין באפרת וידידי הרב מנחם פרומן ע"ה, שמנעו שפיכות דמים על ידי יחסים טובים עם השכנים הערבים.

"כתוב 'לא תכרות ברית ליושב הארץ', אבל יש גם דין גר תושב בארץ, ועם מוסלמים זה הכי קל כי רובם אינם עובדי עבודה זרה. אם הם מקבלים את שבע מצוות בני נח ואת חוקי המדינה, אני לא רואה שום תועלת לנהוג באלימות איתם. אני מדבר מתוך התורה, לא מתוך תסכול מהשטח, שגם אותו צריך להבין".

את חדרו בבית החולים בהדסה עין כרם, מספר הרב סטבסקי, הוא חלק עם חולה ערבי. "כשאתה בבית חולים ויש לידך גוי שסובל וכואב, גם לך כואב כי בעצם כולם אחים לצרה. אתה מאחל טוב לכולם. זה קצת מוריד את המחיצות".

מניין רחובות באפרת, סתיו תשפ"א. צילום: גרשון אלינסון, פלאש 90

להמשיך להתפלל בחוץ

לסיום מבקש הרב סטבסקי להצביע על חסד נוסף שעשתה עמנו תקופת הקורונה. "אני לא רוצה לחזור לבית הכנסת הרגיל שלי", הוא אומר, בהתייחס למנייני החצרות והחניות. "אני חושב שעכשיו זה דומה יותר למה שהיה בזמן השופטים והתנאים, שיש כפר, עיירה, והשכנים מתפללים באותו מקום. לאף אחד אין מועדון חברים סגור ויוקרתי שרק אנשים שדומים לו מתפללים בו. אדם הרי לא בוחר את השכנים שלו, הקב"ה בוחר אותם. הבעש"ט לא היה 'יוקרתי' ומתבדל. הוא היה 'עממי' ומקרב את כולם, בלי מעמדות ומחיצות, והוא ספג על זה ביקורת מרבני דורו. מי שאוהב תורה ותפילה, לא איכפת לו מהסגנון ומהעדה. אנחנו עובדי ה', לא עובדי 'סגנון'.

"מנייני החניות הם המשך המהפכה של הבעש"ט בעולם. כל אחד יכול להתפלל אצל ה' יתברך לפי מה שהכי קרוב אליו. תשעה אדמו"רים שמתפללים יחד לא יכולים להוציא ספר תורה ולקרוא קדושה וקדיש, אבל עשרה יהודים שהם שכנים ומתפללים יחד, בונים אדם חדש שהוא בעל עשרה כוחות, עשרה פרטים שמוציאים את הקדושה בעולם מהכוח אל הפועל. הכרתי בזכות זה שכנים שלא הכרתי קודם, ואני שמח על זה מאוד".

אבל כעת כבר מותר לחזור לבתי הכנסת.

"אני לא רוצה לחזור, ואני חושב שהקב"ה עשה את זה כדי ש'חוכמות בחוץ תרונה'. הקב"ה רוצה לכבוש גם את הרחוב. מספיק לו מיהדות של בתי כנסת. הוא רוצה יהדות יותר לאומית, יותר מרחבית".

ומה יעלה בגורל בתי הכנסת?

"יהיו. הקב"ה עשה 'מבצע מכפיל', עכשיו יש כפול בתי כנסת. לא צריך לסגור אף אחד, נמצא מתפללים חדשים, רבנים חדשים, גבאים חדשים. הקורונה, לאחר שכבר בדיעבד באה לעולם, הייתה גם לטובה, ואנחנו צריכים למנף את זה לטוב.

"אחד הדברים שאנחנו מדברים עליו הרבה זה שהיום צריך נבואה לא כדי לראות בה את העתיד, אלא נבואה לראות את ההווה. איזה ניסים ה' יתברך עושה לנו. צריך תובנת התקופה. מה ה' עושה לנו כעת, מה הוא רוצה פה

חדש

חדשות ▾ דעות ▾ יהדות ▾ תרבות ▾ בעולם ▾ מגזין ▾ ראשונות ▾

מקור ראשון

עוד קטגוריות ▾

התחומים".

תגיות: הבעש"ט ההתנתקות הרבי מלובביץ' חב"ד חסידות מוסף שבת נוער הגבעות עלייה לארץ

Top Searches

איילת כהנא חוק הלאום

רבינוביץ

תנועת תיקון יד בן צבי

יאיר אגמון

סער מנסה לטעת תקווה, אך זו מתרסקת נוכח הסקרים

בנו של רחבעם זאבי הוא החשוד ברצח הנער ניסים שטרית

לאחר מאבק ממושך: חוק החשמל עבר בקריאה ראשונה בכנסת

"מדינה פלסטינית קמה בתוככי ישראל, מעפולה לבאר שבע"

עדיין לא מנויים על מקור ראשון? הצטרפו וקבלו חודש חינם במתנה

* המבצע למצטרפים חדשים [בהתאם לתקנון המבצע](#)

חדש

- חדשות
- דעות
- יהדות
- תרבות
- בעולם
- מגזין
- ראשונות

מקור ראשון

עוד קטגוריות

דואר

reCAPTCHA

פרטיות - תנאים

אני לא רובוט

שלח

שיחה

התחברות הרשמה

כתוב תגובה ראשונה...

תנאים | פרטיות | משוב

מופעל על-ידי OpenWeb

הידיעה הבאה

הידיעה הקודמת

סלט בראש: הסוד הוא ברוטב, כמובן

גדול עלינו: פסגה שמזכירה חולשות הפגישה

אותנו עם מי שאנחנו

חדש

- חדשות
- דעות
- יהדות
- תרבות
- בעולם
- מגזין
- ראשונות

מקור ראשון

עוד קטגוריות

חדש

[חדשות](#)
[דעות](#)
[יהדות](#)
[תרבות](#)
[בעולם](#)
[מגזין](#)
[ראשונות](#)

מקור ראשון

[עוד קטגוריות](#)

כתבות אחרונות באתר

תיראו מופתעים: יאיר לפיד וישאר יו"ר "יש עתיד"

20/12/2021 ט"ז בטבת ה'תשפ"ב

"החווה הזוגי": האתגרים בחיים טומנים בחובם גם הזדמנות זוגית

20/12/2021 ט"ז בטבת ה'תשפ"ב

בני גנץ: "אפשר וצריך לשבור את אסטרטגיית משיכת הזמן של איראן"

20/12/2021 ט"ז בטבת ה'תשפ"ב

כתבות נוספות

השורשים האידיאולוגיים של עמר בר-לב

חדש

- חדשות
- דעות
- יהדות
- תרבות
- בעולם
- מגזין
- ראשונות

מקור ראשון

עוד קטגוריות

גם אלוטן החברות המכירות לייחנות חודרת

סיפורו של היומן המפורט ביותר שנכתב באושוויץ

דגימות הביוב מעידות על תחלואה סמויה

"ראש הממשלה של כולם" דואג להשתיק את מתנגדיו, וזה מטריד

מה כבר ביקשתי, טבעת?

חדש

[חדשות](#)
[דעות](#)
[יהדות](#)
[תרבות](#)
[בעולם](#)
[מגזין](#)
[ראשונות](#)

מקור ראשון

[עוד קטגוריות](#)

נבלם ניסיון השתלטות פלסטיני נוסף
בשטחי C

דילמה אופוזיציונית: כן או לא עסקת
טיעון?

עליזה לביא: "בניגוד לבנים, שאצלם יש
טקס סביב בית הכנסת ועלייה לתורה,
לטקס הבגרות של הבנות אין שום דבר

"בעדי נגב יצרו דירות שמתאימות לאנשים
עם מוגבלויות"

הפסקות האש של הנפש: טיפול פסיכולוגי
ארוז בספר

נציב תלונות הציבור החדש: השופט
בדימוס מנחם פינקלשטיין

החב "דניק שילמד את העולם הערבי את
התורה

חדש

- חדשות
- דעות
- יהדות
- תרבות
- בעולם
- מגזין
- ראשונות

מקור ראשון

עוד קטגוריות

המשפחה הלוחמת: כשאבא נשאר בבסיס
במקום לבוא ליום ההולדת

מטרת הנסיעה של גנץ לארה"ב: תקיפת
הגרעין האיראני

ההכנות לתקיפה באיראן: ארה"ב סירבה
לבקשה של ישראל

מקור ראשון

"מקור ראשון" הוא כלי תקשורת שחושב אחרת, לאנשים שחושבים אחרת. האתר מציג תוכן איכותי, אחראי ואינטלקטואלי השומר על כתיבה ערכית ונקיה שמתרחקת מעיתונות "צהובה" ופופוליסטית.

עקבו אחרינו

קטגוריות

- חדשות
- דעות
- בעולם
- יהדות
- כלכלה
- תרבות
- מוצש
- מגזין
- טוב לדעת
- לוח
- המומלצים

תגיות פופולריות

חדש

- חדשות
- דעות
- יהדות
- תרבות
- בעולם
- מגזין
- ראשונות

מקור ראשון

עוד קטגוריות

קבל אותה עיון / דוח שבמחנה

*המבצע למצטרפים חדשים בהתאם לתקנון המבצע

שם מלא

טלפון

דוא"ל

reCAPTCHA

פרטיות - תנאים

אני לא רובוט

שלח

